

J. E. Bogomil :

Poletna pesem.

ek — tek — tek — tek — tek — tek — tek, tek, tek ...

To je pesem poletja. Pesem smrti in žalosti, pa tudi pesem življenja in radosti, pesem travnikov in planin, pesem hribov in dolin.

Tek — tek — tek ...

Trava se je zganila. Kmet že kleplje koso. »Jutri ali pojutrišnjem gremo v seno!« Klepalo se bo in brusilo, in kosa bo pela smrt cvetkam in travnim bilkam. Vrsta za vrsto bo padala, vrsta za vrsto se bo zvijala, odrezana od matere zemlje, in vsled solnčne gorkote.

Tek — tek — tek ... pesem smrti.

Travnik se je zamislil. Kdor je šel mimo, je postal in ga občudoval. Nad njim je dehtelo in vrvelo življenje. Čebelica je še enkrat obiskala njegove cvetke, čmrli mu je brenčal zadnji pozdrav, pisani metulji so ga obiskali zadnji pot. Smrt od nekod prihaja, že se sliši njeno trkanje. In smrt bo vzela travniku življenje in nič ne bo več obiskov in občudovanja. Zasalzil se bo travnik, zasolzil kakor otrok, Slednja bilka bo nosila svojo solzo.

Tek — tek — tek ... pesem žalosti.

Že skoro cel mesec odmeva ta pesem po dvoriščih. Slišiš jo od jutra do večera. Utrujen sede kosec na parobek košenine in odgovarja z isto pesmijo, kakor jo poje stari očanec v vasi, v senci stare lipe. In obema pohiteva urna misel v hlev med ljubo živinico. Čimdlje bo pela smrtna kosa na travniku, tem bolje se bo godilo skozi zimo in leto Sivki in Mavri, Roži in Jagodi, pa še Ciku povrhu. Vsi bodo imeli krme dosti. Zadovoljni bodo stali v hlevu pri jasliah, mulili sočno travo in ne bodo preštevali bilk kakor v letu pomanjkanja. In ta zadovoljnost se bo poznala tudi v mlečni posodi; ta zadovoljnost se bo svetila tudi na licih družine.

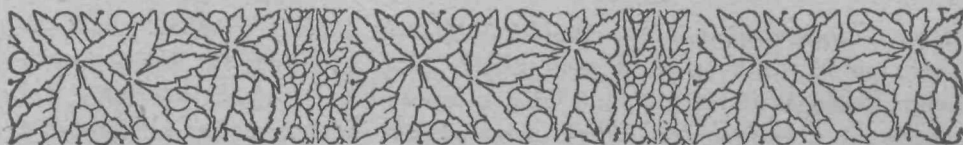
Tek — tek — tek ... pesem življenja.

Na travniku odmeva pesem. Vesela dekleta grabijo sladko dišečo mrvo, da jim pot zaliva čela. Potem posedejo v senco k malici, in iz grla jim privre vesela pesem. Kosec pa naprej podira travo; zdaj pa zdaj pogleda, koliko travnika je že za njim. Zadovoljen je s svojim zdravjem, zadovoljen s svojo močjo. Nasloni se na kosišče in krepko zavriska. Na sosedovem travniku se mu odzove tovariš. Odmev hiti v brezkončno daljo oznanjat, kako prijetno je življenje na travniku, življenje ob košnji.

Tek — tek — tek ... pesem radosti!

Po celi deželi gre ta čas radost in zadovoljstvo. Vse vriska in prepeva, gora in dol odmevata veselih glasov. Kdo bi ne bil vesel blagoslovljenega pridelka?

Vmes pa enakomerni glasovi: tek — tek — tek ... Pesem poletja, pesem travnikov in planin, pesem hribov in dolin.

Travnik se je zamislil . . .

